

Duchovní slovo

*„Bůh se staví proti pyšným,
ale pokorným dává milost.“*

(Jakub 4,6)

„Dva muži vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, vyděrači, nepoctivci, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát za týden a dávám desátky ze všeho, co získám.‘ Avšak celník stál docela vzadu a neodvážil se ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: ‚Bože, slituj se nade mnou hříšným.‘ Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“

(Lukáš 18, 10-14)

Nedivil bych se, kdyby někoho vytočil už samotný název mé dnešní úvahy. Vždyť pojem „pýcha“ už dávno vymizel z našeho slovníku. Schválně, kdy jste naposledy slyšeli o některé ze současných celebrit, třeba o nějakém nadutém politikovi, že je pyšný? Pyšní lidé dnešní doby jsou nazýváni sebevědomými,

Podobenství o farizeovi a celníkovi, které je nadčasové stejně jako celá Bible, nám nastavuje zrcadlo Boží pravdy. Opět se naskytá otázka, zda vůbec stojíme o to znát Boží pravdu o sobě. Určitě nám nedělá problémy diskutovat na různá teologická témata, pořádat odborné semináře a vědecké konference, publikovat stohy knih a především dokazovat, že zrovna naše křesťanská tradice je ta nejsprávnější, ale zadívat se do zrcadla Božího Slova a zpytovat svoje svědomí to už tak snadné není. Na jedné straně jsme vystaveni tlaku relativizace, která si přímo libuje ve zpochybňování Božích stvořitelských principů, na straně druhé bývá toto zrcadlo zamlžované samotnou církví, především její roztržitostí a často protichůdnou interpretací Božího Slova.

Přesto se pokusme přijmout dnešní evangelium s pokornou prosbou, aby nám Duch svatý dal poznat pravdu nejenom o farizeovi a celníkovi, ale především o nás samotných.

Dne 12. září L.P. 2008 byl na generální kapitule v Manchesteru zvolen 49. velmistř našeho řádu, J.E. don Carlos Gereda y de Borbón, markýz z Almazanu (uprostřed). Následujícího dne byl slavnostně inaugurován duchovním protektorem J.B. patriarchou Gregoriem III. V manchesterské katedrále. Podrobnější informace přineseme v příštím vydání našeho časopisu.

Madrid, 24. září 2008

GRAND MASTER

Hlavám národních jurisdikcí
Velké magistrální radě
CC: Duchovní protektor

Vaše Excellence,

V mém prvním dopise po mém zvolení a uvedení do úřadu velmistra tohoto starobylého a úžasného Řádu chci poděkovat všem členům za poctu, kterou jste mi dali. Povinnost a odpovědnost, jíž jste mi svěřili, budu plnit vždycky podle mých nejlepších schopností.

Těž vyjadřuji uznání a dík Jeho Královské Výsosti vévodovi ze Seville jeho služby Řádu v úřadu velmistra, zvláště za jeho dlouhodobou snahu v době rozdělení hledat cesty ke smíru a k sjednocení. Proto bylo velkým potěšením a poctou pro něho i mne, spolu s duchovním protektorem, být svědky podpisu sjednocující smlouvy při inaugurační bohoslužbě.

Obdržel jsem řadu pozvání od různých jurisdikcí, jež jsem musel odmítnout. Pochopte, že potřebuji čas, abych převzal úřad a získal lepší znalosti o Řádu. Nicméně slibuji, že v pravý čas navštívím tolik z Vás, kolik bude možno.

Závěrem posílám pozdravy všem členům nově znovusjednoceného Řádu s připomínkou, že sloužíme ostatním ve víře, naději a lásce.

Atavis et Armis.

